

“BA’yı Öğrendikçe, Hapishaneden Kurtulmak İçin Daha da Sabırsızlanmaya Başlamıştım”

Editörün Notu: Aşağıdaki mektup devrimci bir komünist ve Kara Panter Partisi’nin eski üyelerinden biri olan Joe Veale tarafından revcom.us web sitesine iletilmiştir. 18 Ocak 2021 tarihinde yayınlanan bu mektubun çevirisini okurlarımızın dikkatine sunarız.

Kaynak için bkz:

<https://revcom.us/a/683/the-more-i-engaged-ba-i-could-not-wait-to-get-out-of-prison-en.html>

Şu şekilde başlayacağım. BA’yı kendisiyle tanışmadan önce de “biliyordum”. Kaliforniya-Berkeley’de onunla aynı şehirde büyüdük. Kara Panter Partisi, Berkeley’in hemen yanındaki Oakland’da faaliyetlerine başlamıştı. Panterlerin yöneticilerinin ve üyelerinin çoğunu henüz yola çıktıkları dönemlerde tanıyordum. Bana ne yaptıklarını anlatıyorlardı. Bu örgütü, mevcut sistemi devirmek ve Siyahilerin zulmüne son vermek için devrim yapmak için geliştirmişlerdi ve bunun için çalışıyorlardı. Irkçılığın kapitalist sistemle birlikte gittiği, sistemin devrilmesi gerektiği ve sistem içinde kalınmaması gerçeğini savunuyorlardı. Devrime yalnızca Siyahiler arasından değil, beyazlar arasından da destek sağlamaya çalıştıklarını bana açıkça belirtmişlerdi. Bilirsiniz, beyazlar ve diğer farklı etnisitelerden halklar arasından bu sürece destek sağlanmalıydı. Bu bağlamda BA’nın ismi her zaman gündeme geliyordu. Bahsedilen kişi “Bob Avakian” idi.

Onunla henüz tanışmamıştım ve henüz Panterlerin bir üyesi

değildim, fakat kendisini biliyordum. Başladıkları dönemde onları destekleyen esas kişinin o olduğu söyleniyordu. Daha sonradan Panterlerin mitinglerine gitmeye başladığımda Siyahi devrimcilerle ve Siyahi militanlarla birlikte sahnede gördüğüm kişiydi o. BA tam orada onlarla Siyahilerin kurtuluşu ve devrimi hakkında konuşuyordu; Panterleri destekliyordu.

Panterlere Katılmak

Sonradan Panterlere katıldığımda -Richmond, Kaliforniya'daki örgüte dahil olmuştum- BA ve onun önderliğindeki Devrimci Birlik (Revolutionary Union) de orada bulunuyordu. O zamanlar bunu bilmiyordum, Richmond'da siyasi çalışmalar yürütüyorlarmış. Panterlerin ve diğerlerinin devrimci siyasetleri yoksul beyazlara götürme çağrısına yanıt veriyorlardı. BA'nın anı kitabında bundan bahsedilir.

Richmond, farklı etnisitelerden ve milletlerden oluşan proleter bir kentti. Panterlerin önderliğiyle konuşmak için Richmond'daki ofise gelip gittiğini görüyordum. Bazen Berkeley'deki Ulusal Ofiste görevlerim oluyordu, ve onun oraya gelip ülke çapındaki bazı liderlerle konuştuğunu görüyordum.

Bir keresinde kolejdeki bir topluluklaydı. Contra Costa Koleji olduğunu anımsıyorum. BA burada çalışma yürütülmesi gerektiğinden bahsediyordu; Panterler orada çalışma yürütmüşlerdi. Bu olay BA ile ilk kez yüz yüze karşılaştığım zamandı. *Free Huey (Huey Newton'a Özgürlük Kampanyası)* konusunda bu kadar tutkulu bir beyazla daha önce hiç tanışmamıştım! Beni gerçekten etkileyen şeylerden biri de bu oldu. Huey Newton ve Bobby Seale, Kara Panter Partisi'nin iki kurucusuydu. Huey, Oakland polisi ile bir çatışmada cinayet suçlamasıyla karşı karşıyaydı ve onu gaz odasına göndermeye çalışıyorlardı. BA'nın kıyafetlerinin her yerinde *Free Huey!* rozetleri vardı. Bu benim için gerçekten de çarpıcı bir şeydi. Ayrıca üzerinde Mao Zedong rozetleri vardı.

Biliyorsunuz, bu dönemde Kara Panterler Mao'nun *Kızıl Kitabını*

popülerleştirmek istiyorlardı; BA ise Mao Zedong ve devrim konusunda oldukça tutkuluydu. Siyahilerin kurtuluşu ve komünist devrim konusunda BA kadar arzulu olan başka biri - açıkçası bir başka beyaz- tanımıyordum. Sonrasında BA ile ortak arkadaşlarımız olduğunu öğrendim. Bu arkadaşlardan biri hakkında konuşuyordu. Billy Carr benim de arkadaşımdı. Billy çok iyi bir atlet ve gerçekten iyi bir insandı, benden biraz daha büyüktü. Billy “hayatın içinde” yaşamış biriydi. Ben de bunun içine girdim ve Billy’yi örnek aldım.

Kendisi BA’nın çok iyi tanıdığı bir arkadaşıydı. BA, hayatıyla ilgili başka bir şey yapmasını sağlamak için Billy ile mücadele yürütüyordu. Billy’yi içinde bulunduğu durumda olduğu için suçlamıyor, sistemi suçluyordu ve Billy’nin bunu görmesini sağlamaya çalışıyordu. Durumunu gerçekten anlıyordu, BA genellikle Billy gibi insanlara karşı çok fazla sevgi besliyordu. Bunu fark ettiğimde BA’nın bunun gibi gerçek arkadaşları olduğunu, onların hayatlarında harika bir şeyler yapma potansiyeline sahip olduklarını öğrendiğimde bu bende büyük bir etki yarattı. Bu konuda dürüst olmalıyım.

Hapishanede Devrimi İncelemek ve Kimlik Politikalarına Karşı Çıkmak

70’lerin başında federal hapishaneye gönderildiğimde, bu devrimci mahkumlar (Leavenworth Kardeşler olarak bilinen yedi mahkum) BA’nın yazılarını okumak için benimle mücadele yürüttüler. Çünkü [bu tartışmadaki başka bir kişinin] bahsettiği gibi gerçekten de öfkeliydim. Kendini beğenmiş ve öfkeliydim; kimse bana bir bok söyleyemezdi. Diğer mahkumlara karşı belli bir tavrım vardı: “Hepiniz uzun ömür yarışmasını kazanmak için uğraşıp duruyorsunuz, sizler burada devrim yapmaya çalışmalısınız.”

Her neyse, bazı insanlar benimle mücadele yürütüyordu: “Eğer gerçekten ciddiyseniz, BA’yı okumalısınız.” diyorlardı. Bana okudukları ilk şey *Red Papers* #5 ve #6 meselesiydi, her iki konu da Siyahi Ulusal Meselesi veya Siyahilerin kurtuluşu

hakkındaydı. BA'nın bunları yazdığını biliyordum.

Malcolm X'i, tüm konuşmalarını/ses kayıtlarını defalarca okudum, çalıştım ve dinledim. Franz Fanon'un *Yeryüzünün Lanetlileri* kitabını okumuştum. Panterlerden ve Panterlerin liderlerinden siyahilere yapılan zulüm ve bunun çözümü üzerine, bu çelişki üzerine tüm bu şeyleri okumuştum. Ancak *Red Papers 5* ve *6'yı* okuduğumda, bu tür bir yaklaşımı hiç görmediğimi fark ettim. BA'nın meseleyi anlamak ve analiz etmek için kullandığı belirli bir sistematik ve bilimsel yaklaşım vardı: Kölelik zamanından Jim Crow'a, kentlere göç durumundan proletaryaya, süregiden ayrımcılık ve polis terörüne kadar pek çok şeyden ve bütün bunların devrim için etkilerinden bahsediliyordu. Siyahi halk, artık potansiyel olarak insanlığı özgürleştirmek için komünist devrime katkıda bulunma konusunda çok daha güçlü bir konumdaydı. Hiç böyle bir şey okumamıştım.

Bununla birlikte o dönemler bazı kişiler şöyle diyordu (en azından tanıdığım bazı insanlar böyle diyordu, ve bu durum o zamanlar harekette görülen şeylerden biriydi): "Sosyal şovenizmiyle Siyahilerin veya diğer ezilen halkların mücadelesini size anlatmaya çalışan beyaz birinden hiçbir şey okumayın."

Bu durum "sizin" mücadelenizi ele geçirmeye çalışıyorlar demektir. Ona "sahip olmaya" çalışıyorlar. Hayır! Kendisi, bu baskının kökünden sökölüp atılması için doğru ve bilimsel bir şekilde meselenin kökenine iniyor. Bugün kimlik siyaseti dilinde bunu sık sık duyarsınız; *bu beyaz ayrıcalığıdır, beyaz ırkçılığıdır*, bu doğrultuda beyaz insanlar otomatik olarak diskalifiye edilirler ve burada size neyin gerçek neyin gerçek

olmadığını anlatamayacakları söylenir.

Bu tamamen saçmalıktır! Bu durum, herhangi birinin söylediği şeyin doğru olup olmadığı, gerçeklikle uyuşup uyuşmadığı şeklindeki merkezi önemdeki noktadan kaçınmanın bir yoludur. Oysa kanıta dayalı bilimsel yaklaşımı benimseyerek bunu belirleyebilirsiniz.

Başka bir düzeyde de saçmaydı. Çünkü BA'yı tanıyordum ve kalbinin nerede olduğunu biliyordum. Ve sonrasında yazılarını okumaya başladığımda onun düşünme yöntemini, düşünme sürecini, gerçeklikle nasıl ilişki kurduğunu öğrendim. *Devrimci Olmayan Bir Durumda Devrimci Çalışma* broşürünü hapishanedeyken aldığımda burada diyalektik materyalist yöntemin ustaca bir kavrayışı olduğunu düşündüm, belli bir nitelikteki şeyin nasıl tamamen farklı bir niteliğe dönüştürülebileceğini kavradım, devrimci olmayan bir durumun nasıl devrimci bir duruma dönüştürülebileceğini...

Hapishanedeyken Marksist bir çalışma grubumuz vardı. Komünist ve komünist önderlik olduklarını söyleyen tüm bu insanları karşılaştırıyorduk. Farklı yapılar ve örgütler vardı; Ekim Ligi, Devrimci Mücadele Ligi, Komünist İşçi Partisi, Siyah İşçiler Kongresi... Bunlar ortada olan ve bilinen örgütlerdi. BA ve Devrimci Birlik'in (Revolutionary Union) ne söylediğine de baktık. Ayrıca Mao, Lenin ve Marx'ın bilimsel yöntemi nasıl ele aldıklarını, gerçeklikle nasıl etkileşime geçtiklerini ve burada kimin buna en yakın olduğunu karşılaştırıyorduk. O dönemlerde bile BA göze çarpıyordu.

O zamandan bu yana geliştirdiği ve farklı atılımlarla birlikte uyguladığı yöntemin -eğer görmek isterseniz- aslında şeylerin köklerine inmenin gerçek bir sistematik ve bilimsel yolu olduğunu görebiliyordunuz. İnsanları iyi hissettirmek için bir şey öne sürmüyor ya da söylemiyordu; insanlara sevseler de beğenmeseler de yalnızca hakikati anlatıyordu. Bu gerçekten de takdir ettiğim bir şeydi. Ve bunu, Siyahilere zulmedilmesi de dahil olmak üzere yıllar içinde her şeye uyguladı.

Hapishaneden Çıkmak ve Harekete Geçmek

BA'yı öğrendikçe hapishaneden çıkmak için daha da sabırsızlanmaya başlamıştım. Önceden çıkıp çıkmamam açıkçası çok da umurumda değildi. Önceden şöyle diyordum: "Eğer beş dakika daha yaşayacaksam, burada da olsam dışarıda da olsam bu ancak benim şartlarımda olur, lanet olsun!" Fakat BA'yı öğrenmeye başladıkça artık çıkmak istiyordum. BA'nın önderliği altında olmak istemiştım. Onunla tanışmak ve Devrimci Komünist Parti ile birlikte olmak istedim. Şu şekilde düşünüyordum; "İşte! Bizim 60'larda yapmaya çalıştığımız devrimi gerçekten yapacak bir liderimiz ve bir önderliğimiz var."

70'lerin sonunda hapisten çıktığımda karşımızda olan şey Bob Avakian'ın ve Mao Zedong Sanıklarının davasıydı. DC'de düzenlenen ve Mao'nun ölümünden sonra kapitalist darbe yapanlara karşı yapılan bir gösteride, Mao'yu ve Çin devrimini savundukları için insanlar acımasızca saldırıya uğramışlardı. BA'nın bizzat kendisi yüzlerce yıllık hapis cezası ile karşı karşıyaydı. Derhal DC'ye gitmek için gönüllü oldum. Dedim ki: BA'nın elimizden alınmasına izin veremeyiz. Bunu önlemek için her yere gideceğim ve politik olarak her şeyi yapacağım. Ve 200 gönüllü DC'ye gittik. Siyasi olarak "DC'yi alt üst etmek" için oraya gittik. Yine bu konu BA'nın anılarında geçmektedir. BA'nın önderliği ile neye sahip olduğumuzu henüz yeni yeni kavramaya başlamışken bile bu konuda oldukça tutkuluyduk.

Ben henüz yeniydım. Hapisten yeni çıkmıştım, şartlı tahliyem bir gün önce bitmişti ve ertesi gün gönüllü olarak DC'ye uçuyordum. Yani oradayım ve sanırım bu BA'nın gönüllülere yaptığı bir konuşmaydı. Arkada durup biriyle konuşuyorum, yanıma geldi. Benimle İkinci Komünist Enternasyonal'in Çöküşü hakkında o zamanlar üzerinde çalıştığımız bazı şeyler hakkında konuşmaya başladı. Lenin'in zamanında kitleleri devrime götüren tek kişinin Lenin olduğunu araştırmıştık. Fakat Birinci Dünya Savaşı sırasında çok daha büyük etkisi olan, teslim olan ve farklı ülkelerdeki halkları lanet emperyalist anavatanı ve bunun gibi saçmalıkları savunmak için

silahlandırmaya çağıran başka partiler de vardı.

BA bana doğru geldi ve benimle bunlardan çıkarmamız gereken bazı dersler üzerine konuşmaya başladı. Açıkçası biraz şaşkına döndüğümü söylemeliyim, çünkü gelip benimle konuşmaya başlamıştı. BA o kadar içtendi ki, hiçbir kibri yoktu, son derece samimiydi. Onunla konuşmaya başlamıştım. Gerçekten de üst düzey bir dünya lideri olmasına rağmen onunla konuşurken sanki en iyi dostunuzla konuşuyormuşsunuz gibi hissediyordunuz. Bu durum beni gerçekten de etkilemişti. Onun bu özelliği beni her zaman etkilemiştir.

Arkadaşı Billy hakkında söylediklerime ve Panterlerle ilgili söylediklerine geri dönecek olursam, BA'nın konuşmasını dinlediğimde bunu benden daha iyi anladığını gördüm. Panterlerle birlikteydim, buradan gelmiştim ve o da bu durumu anlıyordu. Hapishaneye gittiğimde Panterlerin başına gelenlerden dolayı oldukça öfkeliydim. Ancak BA neden bunların yaşandığını ve Panterlerin neden devrim yolundan saptıklarına dair rasyonel ve bilimsel bir kavrayışa sahipti. Yine de onları suçlamıyordu, karşılaştıkları çok acımasız ve ölümcül baskıyı görüyordu. Fakat dahası devrime dair bilimsel olma doğrultusunda gerekli olan sıçramayı yapmadıklarını da kabul ediyordu.

60'larda hiç kimse, milyonlarca insanın bu sistemi yenilgiye uğratacak ve devirecek gerçek bir stratejiyi geliştiremedi. Şu sorulara yanıtlar verilemedi; sistemi neyle değiştireceğiz, ne tür bir liderliğe ihtiyacımız var, liderliğin ne tür yöntemlere ve yaklaşıma dayandırılması gerekiyor?

Yani Billy hakkında ya da Chicago'daki gençlere *BA Through the Years* video kliplerini gösterdiğimizde söylediklerimle aynı şey. BA, insanlar ve özellikle de temel kitleler ve diğer halk kitleleri onu duyduğunda etkisini göstermeye başlar. Onu duyduklarında çok derin bir şekilde etkisini gösterir, çünkü onların gerçek durumlarını, neler yaşadıklarını ve çıkış yolunun ne olduğunu sizden çok daha iyi kavramaktadır.

Bu şekilde yaşıyor ve acı çekiyor olabilirsiniz, fakat bu durum bir doktora, iyi bir doktora gitmek gibidir. Acıyı siz çekersiniz, fakat onlar bu acıya sizden daha iyi bilirler ve buna bir son vermek için çözümün ne olduğunu bilirler. Çünkü işleri budur. İnsanların bu işe girmesi ve BA'nın takipçisi olması gerekiyor.

“Önceden Böyle Bir Lider Yoktu”

Bunlar BA konusunda beni her zaman gerçekten etkileyen şeylerden bazıları... Beni her zaman gerçek bir kişisel düzeyde etkilemiştir. Ne zaman onunla konuşsam ve sonra eserlerini okuyup inceledim bunu düşünürüm, o kadar çarpıcıydı ki önceden hiç böylesi bir lider olmamıştı. Sanırım bu gerçekten de çok nadir bir şey. Özellikle hapishanedeyken ve diğer zamanlarda, kitleleri bu pislikten kurtulmaları ve gerçekten sürecin tüm gelgitleriyle kitleleri doğru şekilde yönlendirebilecek bir lider bulabilmeyi umardım. Çünkü herhangi bir devrimde her zaman zorluklar vardır, her zaman öngörülemeyen şeyler ortaya çıkar; bu yüzden tüm bunların üstesinden gelebilmenizi ve bundan vazgeçmemenizi sağlayacak bir yöntem ve yaklaşıma sahip olmalısınız. Ve BA'da gördüğüm şey işte buydu.

Hapishanedeki hücremdeyken, dışarı çıktığımda ya çılgınca bir şey yapacağımı ya da Çin'e gidip yaşayacağımı düşünürdüm; çünkü Mao o sıralar halen hayattaydı. Bu sistemden nefret ediyordum. Sadece burada değil tüm dünyada bu sistemin kitlelere yaptığı şeylerden nefret ediyordum. Mao, Lenin veya Marx seviyesinde bir önderliğimizin olabileceğini hiç düşünmemiştim. Sonrasında bunun bizde olduğunu fark ettim, evet bu bizde vardı. Ve şimdi komünist devrim tarihinde hiç olmadığı kadar gelişmiş şekliyle bu mevcuttu. Çünkü BA, bu bilimi gerçeklikle, onun gerçek değişimi ile ve insanlığın kurtuluşu ile bağlantılı bir şekilde çok daha derinlemesine ve tutarlı bir şekilde bilimsel temelde geliştirmişti.

Dünya devriminin ilk dalgasına ilişkin çeşitli okumalar yapardım -Marx, insanın özgürlüğü mücadelesindeki

kavrayışımızda ilk büyük atılımı gerçekleştirmişti- ancak komünizmin ilk aşamasında kesin olan bazı sınırlar ve zayıflıklar vardı. Bazen bunları okur ve 'Oh be, evet şimdi rahatlayabiliriz çünkü barışa ve sonsuza dek sürecek uyumun krallığına giden bir şeyler var' dediğim zamanlar olurdu. Zihnimde uyanan böyle bir vizyondur. Fakat bunu BA'da hiç görmedim.

Bu devrim sayesinde insanlık düşman gruplara bölünmeyi aşabilir. Fakat her zaman hareket halinde olan madde olacak ve düşmanca olmasa bile her zaman mücadele olacaktır, bu yalın bir gerçekliktir. Bu çok ferahlatıcı bir şeydir. Çünkü ben hapishanedeyken bazı insanlar -ki bu insanlardan bazıları güzel konuşurlardı- Marksizmi inceliyorlardı, fakat bunlar gerçekten de dogmatikti. Onların konuşmalarını dinlerdim ve ağzım açık kalırdı, çünkü tarihin işleyişinin önceden nasıl belirlendiğinden bahsederlerdi. Feodalizmin kapitalizm tarafından yadsınacağı ve kapitalizmin de sosyalizm tarafından yadsınacağını söylerlerdi ve bunların hepsi sıralı bir şekilde uyum içinde geliştirilmiş şekildeydi. Gerçekten de dogmatik ve bunun gibi saçma sapan şeylerden bahsedilirdi. Bunların bir kısmı komünizmin ilk aşamasına aitti ve BA, komünizmin yeni senteziyle işte bütün bunlardan kurtuldu. Onda dini inanç şeklinde bir yaklaşım, dini inanç şeklinde sloganlar ve bunun gibi saçmalıklardan hiçbirini bulamazsınız. Bana göre, işte bu yüzden onunla ve onun liderliğiyle bunu gerçekleştirebileceğimizi düşünüyorum.